

Paryż: dnia 12 stycznia 1920 r.

Nr. 20/20/P

Do Pana

Ministra Spraw Zagranicznych

W WARSZAWIE

W uzupełnieniu mego raportu Nr. 246 z dn. 3/XI 1919 donoszę, że nastąpiło ostateczne porozumienie między Francją a emirem Faisal. Warunki tego porozumienia mają być przedłożone do zatwierdzenia konferencji pokojowej. Sprowadzają się one do następujących punktów: emir uznaje mandat Francji na całą Syryję, w zamian za to Francja zgadza się na utworzenie państwa arabskiego, do którego wejdą następujące miasta: Damaszek, Hama, Hama, Hama i Alep; będzie ono administrowane przez emira przy udziale francuskich radców i inspektorów. W prowincji Bekaa, do której mają pretensje Liban i Państwo arabskie, tymczasem rządy będą sprawowane przez żandarmerję arabską pod kontrolą wojskowych inspektorów francuskich. Przydzielenie ostatecznie tej prowincji do państwa arabskiego ~~wyż.~~ do Libanu zostanie zdecydowane przez konferencję; Liban jednak ma pod tym względem większe szanse. Wreszcie zgodzi się emir na monopol francuskich wpływów pod względem finansowym i ekonomicznym.

Warunki tych układów ~~podaj~~ Quai d'Orsay, ~~nie~~ Quai d'Orsay ~~ogłosił~~ ogłosił nazajutrz Quai d'Orsay ogłosił w prasie ich zaprzeczenie, stwierdzając, że rokowania są co prawda w toku i na dobrej drodze, ale że ostateczne ich załatwienie nastąpi dopiero po powrocie emira do Paryża, który wyjechał do Damaszku.

Informuję mnie że sprostowanie Quai d'Orsay ~~jest~~

tylko formalnem zamaskowaniem niedyskrecji Le Temps, że do porozumienia między Francją a emirem rzeczywiście doszło, że jednak dla względów politycznych, mianowicie dla tego, aby o warunkach umowy nie była poinformowana Anglja a także i sionkowie Faisal'a zanim nie wróci do kraju emir uzyskał obietnicę Quai d'Orsay zachowania na razie tych warunków w tajemnicy. Le Temps, wbrew istniejącym w tym względzie wskazówkom Quai d'Orsay, miał opublikować wiadomości o szczegółach umowy dla celów finansowych.-

Posel Rzplł. Polskiej